

RUT LLACUNA, L'ANHEL DE CREAR

CARLES M. BALSELLS

Té un taller petit, petitíssim i gairebé treballa a la vista de la gent que de manera incessant passa pel Passatge Cendra-Muntadas que dona del carrer Nou a la Rambla. Treballa al bell mig d'Igualada, a l'ombra del campanar de Santa Maria, és a dir, molt a prop de l'espai *Fulgentia* de la basílica que és una joia d'una ciutat ara extremadament angoixada.

Un taller botiga on la Rut, la Rut Llacuna i Casellas, passa moltes hores cada dia perquè és una artista a qui la feina de crear joies —anells, penjolls, arracades, collaret ...— li agrada i li apassiona, com potser no ho havia pensat mai.

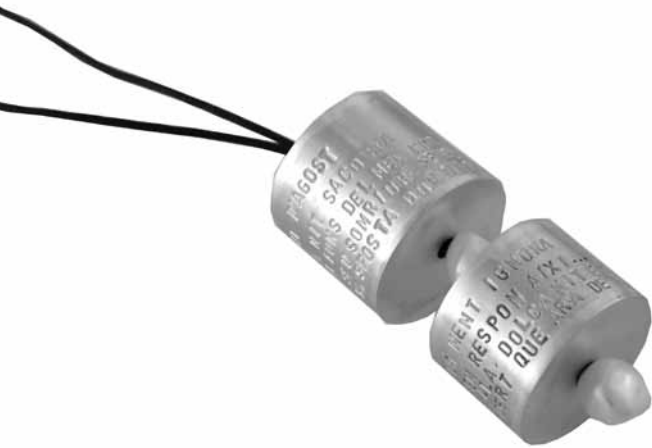
Va estudiar el disseny de la joieria artística a la Llotja de Barcelona i va obrir l'espai Anhel el 2005. Una decisió que li va permetre donar-se a conèixer, exposar les seves creacions originals i sobretot apropar-se i poder escoltar el públic per desenvolupar allò que realment vol, mirar de personalitzar cada joia i dedicar-se, en cos i ànima, a allò que ella anomena joieria d'autor.

—*No sabria dir com hi vaig arribar perquè, com tanta gent jove, a vegades no es fàcil triar el camí. Potser el fet que a casa es respirava una estimació i respecte per l'art, per la història, per tot allò que tingués una vessant artística, hi va poder influir.*

No ho sé. Em van recolzar sempre i això va ser molt important, perquè si els de casa no creuen en el teu projecte es fa molt més difícil tirar endavant. Jo vaig tenir sort, molta sort en això.

És jove, la Rut. Parla amb veu dolça i traspua convenciment. En aquest petit espai, en el cor de la ciutat de la qual recull el batec, tot és íntim, pausat, fins i tot les converses. Un racó de contrast visible amb la idea d'una joieria tradicional, a vegades un pèl ampul·losa. Aquí es respira treball i creativitat, dos aspectes més lligats del que alguns es pensen. De les mans de la Rut en surt en cada peça no només la sensibilitat de la seva percepció artística, sinó el clar concepte de joia personalitzada.

Explica que, de fet, té tres línies de treball que la satisfan plenament i donen sentit al seu ofici. D'una banda, li permet fer col·leccions pròpies, fins i tot pel pur plaer de crear. De l'altra, el taller botiga a peu de carrer no la tanca en absolut a aspectes més comercials i d'altres autors. I, finalment, la fascina la joia personalitzada, pensada i treballada per a cada client. Tot plegat, ho diu amb delicadesa, gairebé amb timidesa, és una feina preciosa que fa que les hores passin molt de pressa en aquest talleret.

Un taller-botiga de parets blanques i expressament rústiques, amb llibres del món, on un rellotge amb les agulles de color taronja marca les hores i els anhels de la Rut per deixar en cada peça una mica de la seva ànima i tota la creativitat d'aquest ofici que té molt, moltíssim, d'artista.

No mira enrere i li costa una mica parlar dels inicis. Vaig tenir sort, confessa, en destacar en exposicions col·lectives, i ser seleccionada per les meves obres va ser com una oportunitat que passa i que cal aprofitar amb una certa valentia.

Del seu projecte de fi de carrera li ve el nom de l'establiment. El va intitular l'Anhel. El treball és tot un documentat estudi ben estructurat de la història de la joiera infantil, amb dissenys i una peça d'originalitat materna, basada en l'infant, que va impactar. Es tracta d'un penjoll que representa l'evolució des que és concebut fins al néixer. Nou colors, un de diferent per a cada mes de gestació, el nom final i una capseta contenidora per a tots els anhels i pensaments, fins i tot missatges i records per a l'infant que arriba. Una joia de la qual, ara, la Rut potser se'n sent encara més joiosa (la redundància és volguda) i sobretot més sensible perquè també està en estat d'espera.

Potser per això no és estrany que, a l'aparador del passatge, just al mateix davant del seu taller botiga, hi hagi posat un eslògan informal i suggeridor: «...i pels nadons. ...Enjoia't amb l'art dels més petits ...». Ben mirat, la vida és un anhel constant. Per sort.

CARLES M. BALSELLS I CASTELLTORT (Barcelona, 1943). Col·laborador habitual de la premsa igualadina, ha publicat els llibres *L'Escola Mowgli, una escola catalana a l'Anoia* (1982), *L'esclatxa de paper* (1985), *Dibuixos i paraules de l'Anoia* (1991, amb dibuixos de Pere Noguera), *Cròniques de la gent i del carrer* (1992), *Aquesta nit, Igualada. La caravana dels somnis* (1994, amb fotografies de Santi Carbonell), *El quiosc de vidre* (2001) i *5 de gener. Festa de Reis d'Igualada* (2006, amb fotografies de Santi Carbonell).

RUT LLACUNA I LA SEDUCCIÓ DE LES FORMES DE LA NATURA

JORDI DURAN I ROLDÓS

La natura i el paisatge són llocs comuns en la història de l'art. La seva relació amb l'home s'ha projectat en in comptables produccions: de la pintura rupestre i l'expressió espiritual primitiva al paisatge com a reflex de Déu a l'edat mitjana; de la visió proporcionada i matemàtica del renaixement a la manifestació d'emocions a través de la natura en la pintura o la literatura romàntica; del paisatge compromès o la denúncia durant el realisme a les avantguardes més allunyades de la realitat.

La natura ha inspirat la humanitat des dels seus orígens. El progrés ha caminat de la mà de l'observació del fenòmens naturals. Totes les branques del coneixement parteixen del seu estudi de manera més o menys directa.

Les faccions de determinats minerals, la fisonomia d'algunes plantes o l'estructura de construccions animals singulars han meravellat l'home des de temps immemorials. La fascinació per les formes de la natura ha recorregut l'obra de molts artistes. La «proporció divina», així com altres curioses propietats matemàtiques amagades en diferents racons de la creació, han inspirat genis com Leonardo, Le Corbusier, Béla Bartók o Gaudí, entre tants altres.

L'obra de l'artista Rut Llacuna viu en les formes de natura. Les seves composicions són orgàniques i sinuoses, són perspectives destil·lades. Cada col·lecció evoca un itinerari diferent. Cada peça un racó, tan concret com abstracte.

El punt de partida de l'artista és el Mediterrani. Un Mediterrani fet de relleus ondulats, esquitxat per blaus marins, ocres i verds tènues. Un món, però, permeable a la influència d'altres cultures —visitades amb èxit, per exemple, en l'exposició conjunta amb la pintora Rosa Maria Morató *De l'Àfrica al Japó – 7 cultures – Pintura i joieria* a la galeria Nivell 46 Vad'art d'Igualada, el desembre de 2007.

Els paisatges que presenta són essencials. Visions clares i tranquil·les, un ordre hipnòtic rugós, calat o angulat com l'escorça d'un arbre, la terra esquerdada castigada pel sol o la pell gruixuda i marcada d'un mamífer exòtic de la sabana africana. Els colors de la terra i els seus materials s'esmunyen per les seves composicions, elaborades sempre amb minerals nobles, materials que acostumen a entrar en diàleg amb pedreria, banús, cuirs, feltre o altres minerals seminobles.

Rut Llacuna afaïçona, grava, pinta, talla i esculpeix. Interpreta i reordena l'entorn en objectes d'ornament tant tradicionals com no, condensant sempre de manera magistral la seva experiència de la natura.

Els seus anells poden ser nius de bombolles al voltant d'una roca en un torrent, perímetres cisellats de coves prehistòriques, o sofisticades superposicions de terrenys que generen volums lleugers i moviments harmònics; els seus penjolls i collarets poden tenir clots i forma de riu, sostenir espirals o constel·lacions; les arracades són cascades o la traça del vol d'un colibrí inquiet; i les esclaves seccions d'arbres, anells de creixement, cercles en l'aigua agitada pel llançament d'una pedra.

JORDI DURAN I ROLDÓS (Sant Antoni de Vilamajor, 1974). Llicenciat en Filologia Catalana i en Filologia Hispànica. Ha estudiat direcció escènica i dramaturgia a l'Institut del Teatre de Barcelona. Ha estat ajudant de direcció de Xavier Albertí i ha format part de l'equip de producció del Teatre Lliure sota la direcció de Josep Montanyès. Des del 2008 és responsable del projecte artístic Dimitri Ialta. També ha estat director de l'Aula de Teatre de la Universitat de Girona durant sis anys i actualment és professor de la versió anglesa del Màster Universitari en Gestió Cultural que organitza la Universitat Internacional de Catalunya. Actualment és Director Artístic de FiraTàrraga des del 2011.

RUT LLACUNA I CASELLAS va néixer el 1981 a Igualada, lloc on resideix i on té el seu taller de joieria. La seva formació acadèmica en aquest camp comença a Barcelona, on cursa el Grau Superior de Disseny de joieria artística a l'Escola Superior de Disseny i Arts Aplicades «La Llotja», on com a treball de final de carrera presenta el disseny i la realització d'una peça, titulada *Anhel* que fusiona la joieria amb les sensacions i l'emotivitat. La seva formació continua en l'empresa de Disseny de Joieria Duch Claramunt. Més tard fa cursos d'Esmalts al foc a La Llotja, i cursos d'especialització en tècniques de joieria i de clavat de gemmes al Col·legi de Joiers de Catalunya, on passa a treballar al laboratori de contrast durant dos anys.

El novembre de 2005 inaugura la botiga ANHEL TALLER DE JOIERIA, on des d'aquell moment presenta les seves col·leccions, entre les quals destaquen: *Joies en fil d'or*; *Petit Príncep*, col·lecció de fermalls de plata inspirats en el llibre d'Antonie de Saint-Exupéry; la col·lecció *Poètica*, Anells amb fragments de llibres, col·lecció *Aros*, *Bombolles*, etc. Entre d'altres col·leccions, la primavera de 2011 dissenya *Joies de Sant Jordi*, conjunt inspirat en una rosa. Un any més tard, per la Festa Major d'Igualada, presenta una nova col·lecció aquesta vegada inspirada en el seguici de «la Festa» (Cercolets, Pastorets, Moixiganguers...). El gener de 2013 fa una nova proposta de la peça *Anhel*, un conjunt de penjolls de plata que són a la vegada contenidors d'emocions, projectes i records.

Per encàrrec, dissenya el regal commemoratiu de la festa anual del PAC (Productors Audiovisuals de Catalunya) i el regal Institucional de FiraTàrrrega. També dissenya i realitza la seva primera peça d'orfebreria, un calze i una patena per a la Primera Missa de Mn. Joan Prat.

Amb el joier i artista italià Giovanni Corvaja estudia un Workshop; un anomenat «treballs de fil» i una Màster Class referent a les antigues i avui recuperades tècniques de «Granulació» etrusques: aquest últim es va realitzar en el mateix estudi de l'artista a Todi (Itàlia). Amb Martin Ruiz de Arzúa, a l'escola del col·legi oficial de joiers de Catalunya JORGC, fa un Workshop anomenat «Una Joia Secreta». Un curs sobre pastes ceràmiques al Taller Perill i una Màster Class de Fotografia per a joies a càrrec del Grup R2 a Barcelona. Col·labora amb al Cívic Centre d'Igualada donant un curs d'Iniciació de joieria.

Va estar seleccionada per participar en la secció de joves dissenyadors Europeus en la 59ª edició d'Eurobijoux & accessòries de Maó (maig del 2008). També ha participat en l'SARTC a l'Ateneu Igualadí en l'edició del 2002 i en la Fira d'Artistes i Artesans de Tàrrrega en les edicions del 2003 i del 2004.

L'any 2007, conjuntament amb la pintora Rosa Maria Morató, fan l'exposició: «De l'Àfrica al Japó – 7cultures- pintura i joieria» a la Sala Nivell 46 d'Igualada.

